

чѣнали да сѧ вѣатъ. Тогѧва сѡсѣз силата на чѣ-
стнѧгѡ Креста̀ надвѣлъ царь Константѣнъ на Ма-
ѣѣнтіа, и много воинѧ мѡ изсѣкалъ, я́ самъ Ма-
ѣѣнтіа на чѣналъ да бѣга, и войсѧката Констан-
тѣнова катогѡ гѡнѣла и той катѡ бѣгалъ оти-
шалъ да мѣне прѣзъ мѡстатъ дѣто бѣшего на
правѣлъ той и сѡсѣз бѡжѣа сила строшилъ сѧ мѡ-
статъ и той чѧсѣз паднѧлъ въ водѧта ѡкаѣнныи
мѡчителиъ шѡса зове рѣка Тѣверъ сѡсѣз сѣчка бѡй-
ска нѣгова каквото сѧ оудѧви и вѣтхѣй Фараѡнъ
въ морѣ чѣрноѣ, и исполнисѧ она́а рѣка̀ сѡсѣз чо-
вѣци конѣ и сѡсѣз орѡжѣа (силѧхъ). Тогѣва вели-
кѣй Константинъ сѡсѣз славноа по бѣда влѣзе въ
рѣмъ, и сѣчките граждѧни го посрѣшнаха чѣ-
стно сѡсѣз голѧма радѡсть така̀ и той голѧмо
благодарѣнѣе воздѧлъ бѡгѡ, шѡ мѡ подарѣлъ си-
ла та побѣдѣлъ тогѡ мѡчителя сѡсѣз силата на
чѣстнѧгѡ и животворѧщагѡ Креста̀. Послѣ царь
Константѣнъ познѧлъ вѣра Христѣанска и по крѣ-
стисѧа за сѧно сѡсѣз майкаси Влѣна, и сѣчките
болѧры и чѣловѣци на рѣмъ станѧха Христѣанъ,
и тогѧва станѧ голѣма радѡсть и голѣма ве-
селѣа̀ оудѣ радѡз рѣмъ и на ѡнѣа странѣ шѡ
бѣха ѡколо рѣмъ, и напѧматъ прѣславнѣа тоа̀
побѣдѣа, и царь постаѣви Крѣстатъ въ срѣдѣз градъ
рѣмъ на голѣмъ дирѣкъ каменѣй и на пѣсѧа̀